

er jo den naturlige Form for Fremtidens sociale Bevægelser, det er den Form, hvorunder den mindre bemidlede kan tage Kampen op med Kapitalen. Det er den ene Side. Og den anden er den, at hvis to Mænd sidde med lige stor Formue, og den ene sætter sin i Statspapirer eller lignende rentebærende Papirer, medens den anden sætter sin i et Aktieselskab, i et nyttigt industrielt Foretagende, forekommer det mig, at den sidste anvender sine Penge paa en for Samfundet heldigere Maade end den, der sidder hjemme og klipper Kuponer. Den, der sætter sine Penge i et Aktieselskab, har i alt Fald større Risiko, og hvorfor skal man saa beskatte ham dobbelt til Staten? Staten finder jo enhver Borger, enhver Indtægt og enhver Formue, hvor den saa er, og hvorfor skulle Folk saa beskattes forskelligt efter den Maade, hvorpaa de søge deres Indtægter? Det kan maaske være nødvendigt med Hensyn til den kommunale Indkomstskat, det skal jeg lade staa hen. Det eneste, jeg kunde se som Grund til Beskatning af Aktieselskaber til Staten, var det, at man saa kunde komme til at beskatte den udenlandske Kapital, der staa i danske industrielle Foretagender. Det kunde jo være ret tilfredsstillende, hvis det ikke var saa, at man efter min Opfattelse helst skulde se at faa fremmed Kapital herind i Landet til Fremme af vort Erhvervsliv, og det vilde man jo derved lægge en Hindring i Vejen for. Jeg synes snarere, man skulde opmuntre det. Der tages det Hensyn til Aktieselskaber, der have en Del af deres Indtægt ved udenlandsk Omsætning, f. Eks. Skibsfartselskaber, at deres Skat nedsættes med Halvdelen. Men hvorfor saa ikke gøre Skridtet fuldt ud og lade de Selskaber, der udelukkende have deres Omsætning i Udlandet, blive helt fri, f. Eks. Skibsfartselskaber, der udelukkende besejle oversøiske Farvande? De falde jo ikke Kommunen paa nogen Maade til Last, og Begrundelsen for at beskatte Aktieselskaber skal jo være den, at Aktieselskaberne paalægge Kommunen Byrder, medens de Selskaber, der ikke ere boende i Kommunen, ikke kunne træffes. Men et Selskab som det anførte bebyrder ikke Kommunen med en eneste Øre. Jeg mener derfor, at den

Slags Selskaber bør fuldstændig fritages for Beskatning, naar hele deres Virksomhed foregaar uden for Landet.

Med Hensyn til Ejendomsskylden kan jeg godt forstaa, at den høje Regering er gaaet ind paa det Princip, der blev fremsat af Landstinget i Fjor. Det var et stærkt revolutionært Skridt at ophæve alle de gamle Skatter, især naar man kalder sig konservativ. Jeg havde helst set, at man, naar man ophævede de gamle Skatter, havde ladet være at paalægge os ny i Stedet; men det have de ikke kunnet finde paa deroppe. Hvad angaar Formue- og Indkomstskatten her til Staten, saa er jeg enig i den, men naar man indfører en Skat som Ejendomsskylden, er jeg fuldstændig enig med den sidste ærede Taler i, at det er lovlige stærkt at gaa frem paa den Maade, at man vilkaarlig skifter Værdierne om mellem Ejendommene. Naar man nu forelægger Landstingets Forslag fra i Fjor, ganske vist reformeret, men man holder sig dog til det, forekommer det mig, at man begaar et temmelig stort Indgreb i de bestaaende Ejendomsrettigheder. Jeg kan fuldstændig slutte mig til Udtalelserne fra de ærede Medlemmer for Bornholm, naar de sagde, at de forlangte lige Ret for alle, og det sker ikke paa den Maade, hvorpaa Ejendomsskylden er lagt. Bornholmerne have afgivet et Eksempel. Den sidste ærede Taler fra Kjøbenhavn har fremdraget andre Eksempler. Han mente, at det var tilfredsstillende for Landet, men det benægter jeg. Overalt i en stor Del af Jylland, langs hele Vestkysten, oppe i Nordjylland, hvor ubemidlede Folk, Husmænd og mindre Gaardejere, efterhaanden gennem en Menneskealder have arbejdet store Strækninger, som tidligere henlaa uden Værdi, op til nyttigt Brug og til værdifuld Ejendom eller have købt med ringe Hartkorn, altsaa ringe Grundskat, faa disse Mennesker nu pludselig meget betydelige Byrder, for at der kan hjælpes paa Ejendomme i de bedre Egne af Landet. Det er en Ombytning af Ejendomsværdier, som jeg ikke kan se nogen Grund til. Hvad der har været Drivfjederen til at fremkomme med de foreliggende Skatte-love, har jo netop været Hensyn til Jordbruget og Hensyn til Kommunerne, men